

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620201474
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7620201474.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a členov senátu JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého W. V., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, dieťaťa rodičov: matka E. V., nar. X.X.XXXX, trvale bytom T. XX, B. a otec W. V., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G. č. XXXX/XXX, D. P., v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 4.6.2021 č.k. 14P/98/2020-71 v spojení s opravným uznesením zo dňa 24.1.2022 č.k. 14P/98/2020-106 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e výrok I. rozsudku o zvýšení výživného.

II. Z r u š u j e rozsudok v napadnutom výroku II. o dlžnom výživnom a vec v tomto rozsahu vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zvýšil výživné zo strany otca na mal. W. V., nar. XX.X.XXXX zo sumy 30 % životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa na sumu 60 Eur mesačne, počnúc dňom od 2.3.2020 do budúcnosti, ktoré je otec povinný uhrádzať vždy k 15. dňu v mesiaci vopred do rúk matky (I. výrok). Dlžné výživné zo strany otca za obdobie od 2.3.2020 do 31.5.2021 na mal. W. V., nar. XX.X.XXXX v celkovej výške 840 Eur, zaviazal otca splácať popri bežnom výživnom v splátkach po 20 Eur, vždy k 15. dňu v mesiaci do rúk matky (II. výrok). Tým zmenil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 16P/122/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.2.2012 sp. zn. 8CoP/165/2012 vo výroku o výživnom zo strany otca na mal. W..

2. Proti tomuto rozsudku podal otec v zákonnej lehote odvolanie. Otec žiadal, aby súd návrh matky na zvýšenie výživného na maloletého v celom rozsahu zamietol a náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal. Otec odvolanie odôvodnil tým, že v auguste 2020 spolu s rodinou vycestoval do Anglicka, odkiaľ sa vrátil v januári 2021. V Anglicku nevykonával zárobkovú činnosť s tým, že jeho základné životné potreby, aj jeho rodiny zabezpečovala švagriná X., u ktorej žili. Otec uviedol, že nemá žiaden príjem. Príjem jeho rodiny tvorí len pomoc v hmotnej núdzi a rodinné prídavky vo výške 220 Eur. Výdaje tvoria dlh voči ÚPSVaR vo výške 100 Eur, Magio 18 Eur, elektrina 35 Eur a voda 10 Eur.

3. Kolíznym opatrovníkom vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že prihliadať je potrebné predovšetkým na záujem dieťaťa a jeho odôvodnené potreby. Na strane maloletého došlo k podstatnej zmene pomerov. Naposledy bola výška výživného upravená v roku 2012, kedy mal maloletý 2 roky. Kolíznym opatrovníkom poukázal na to, že otec na výživu maloletého neprispieva pravidelne. Pričom nad rámec výživného pri príležitosti osobných sviatkov neprispieva vôbec. Otec o maloletého neprejavuje záujem, naposledy ho navštívil, keď mal maloletý jeden a pol roka. Podľa kolízneho opatrovníka je v možnostiach a

schopnostiach otca, aby sa zamestnal a prispieval na výživu maloletého W. výživným vo výške 60 Eur mesačne. Preto odporučil napadnutý rozsudok potvrdiť.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca poukázala na to, že otec sa na pojednávanie v konaní pred súdom ani raz nedostavil, bol viac ako pol roka s celou rodinou v Anglicku, kde pracoval. Uviedla, že z dôvodu zdravotného stavu jej syna sa zvýšili jej výdavky týkajúce sa oblečenia, maloletý má 73 kg, výšku 160 cm a veľkosť topánky 43. Zároveň bude musieť platiť obedy maloletému vo výške 26 Eur na mesiac a keďže nie je v hmotnej núdzi, bude platiť aj školské pomôcky. Matka poukázala aj na skutočnosť, že otec má vyživovacie povinnosti už len na maloletého W. a ešte jedno dieťa, ktoré býva s otcom. Matka žiada rozsudok, ktorým bola zvýšená výška vyživovacej povinnosti na maloletého na 60 Eur potvrdiť

5. Otec v odvolacej replike uviedol, že trvá na svojom odvolaní. V Anglicku bol menej ako pol roka, nepracoval tam a ani nepoberal žiadnu dávku. S manželkou a 2 synmi býval u švagrinej. Po ich návšteve zostal dlh 1.100 L. V Starej Ľubovni žije s manželkou a synmi. Ich príjem tvorí pomoc v hmotnej núdzi a prídavok na jedno dieťa. Jeho finančná situácia sa dlhodobo nezlepšuje, preto žiada návrh v celom rozsahu zamietnuť.

6. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

7. Konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP).

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

10. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4,5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa odseku 5 citovaného ustanovenia výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

11. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

12. Podľa § 78 ods. 1,3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

13. Podľa § 387 ods. 1,2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku I. napadnutého rozsudku (o zvýšení výživného) aj s konaním, ktoré mu predchádzalo, podľa § 65, § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že v súlade s § 191 CSP súd prvej inštancie vyhodnotil všetky dôkazy a starostlivo prihliadal na

všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania a následne vecne správne rozhodol o zvýšení výšky vyživovacej povinnosti otca na maloletého zo sumy 30% životného minima na neplnoleté nezaopatrované dieťa na sumu 60 eur mesačne, počnúc dňom od 2.3.2020 do budúca. Súd prvej inštancie správne ustálil, že došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletého W. odôvodňujúcej zmenu rozhodnutia o výživnom.

15. Z obsahu spisu je zrejmé, že vyživovacia povinnosť otca k maloletému W. bola naposledy upravená Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.11.2012 č.k. 8CoP/165/2012-79, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 16P/122/2011-59 v napadnutom výroku o určení výživného od otca pre mal. W. V., nar. XX.X.XXXX tak, že otec je povinný prispievať matke na jeho výživu minimálne zákonné výživné vo výške 30% zo sumy životného minima pre neplnoleté dieťa od 5.5.2011 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Zmenený bol aj rozsudok vo výroku o dlžnom výživnom tak, že dlžné výživné 255,48 Eur od 5.5.2011 do 29.2.2012 je otec povinný zaplatiť matke mal. W. do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že v tom čase mal maloletý W. 2 roky. Matka bola s maloletým na rodičovskej dovolenke. Zabezpečovala osobnú starostlivosť okrem maloletého W. ešte 2 ďalším maloletým deťom. Poberala rodičovský príspevok, prídavky na deti a dávku v hmotnej núdzi. Otec maloletého bol nezamestnaný, neevidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, nepoberal dávky v nezamestnanosti, ani nemocenské dávky. Bol spoločne posudzovaný s manželkou a ich 4 deťmi na účely poberania dávky v hmotnej núdzi. Mal príjem z neoficiálnych brigád vo výške 300 Eur mesačne.

16. Odvolací súd mal za preukázané, že v čase aktuálneho rozhodovania súdu prvej inštancie má maloletý už takmer 11 rokov (10 rokov a 9 mesiacov). Navštevuje školu pre zrakovo postihnutých. Zároveň má zdravotný problém súvisiaci s hormónmi, v dôsledku čoho má matka zvýšené výdavky na kúpu oblečenia, keďže maloletý má 75 kg a potrebuje veľkosti oblečenia a topánok, ktoré prevyšujú detské konfekčné veľkosti. Zároveň má slabú imunitu, preto má matka zvýšené výdavky na vitamíny pre maloletého W.. Matka poberala materskú a od 1.6.2021 nastúpila do zamestnania, s minimálnou mzdou. Na rodičovskej dovolenke je jej manžel. Matka žije v spoločnej domácnosti s manželom a 3 deťmi. Otec maloletého W. prispieva na výživu maloletého od podania návrhu na zvýšenie výživného, resp. od jeho doručenia otcovi, pravidelne 26 Eur mesačne. Nad rámec toho ničím neprispieva, s maloletým sa nestýka. Je spolu s manželkou a deťmi spoločne posudzovanou osobou na účely poberania dávky v hmotnej núdzi. Má vyživovaciu povinnosť okrem maloletého W. ešte na jedno dieťa. Z obsahu spisu je zrejmé, že matka si plní vyživovaciu povinnosť osobnou starostlivosťou o maloletého a poskytovaním vecných plnení, ako je bývanie, strava, ošatenie, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod. Otec, ktorý v tomto prípade vystupuje ako rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, by mal prispievať na výživu určeným výživným. Otec sa však odvoláva na jeho finančnú situáciu, ktorá sa dlhodobo nezlepšuje, nakoľko jeho príjem tvorí len dávka v hmotnej núdzi. Uvedenú odvolaciu argumentáciu otca považuje odvolací súd za nedôvodnú a nezvýšenie výživného by v tomto prípade znamenalo posunúť väčší podiel zodpovednosti za duševný a fyzický rast maloletého W. na jeho matku, čo by bolo nepochybne v rozpore s ustanoveniami Zákona o rodine, ako aj v rozpore s morálkou. Otec za obdobie viac než 10 rokov zostal pasívny, pokiaľ ide o jeho záujem zabezpečiť si stabilný príjem a dlhodobo sa uspokojil s tým, že je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, čo považuje odvolací súd za absolútne nezodpovedné vo vzťahu k plneniu si vyživovacej povinnosti. Neboli totiž zistené žiadne skutočnosti, ktoré by bránili otcovi nájsť si zamestnanie. Ani skutočnosti, že otec má aj ďalšie vyživovacie povinnosti neospravedlňujú otca vo vzťahu k vyživovacej povinnosti voči maloletému W.. Práve naopak rodič, ktorý má vyživovacie povinnosti k maloletým deťom, je povinný vynaložiť o to väčšie úsilie pri hľadaní si práce.

17. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Rodič pri plánovaní či už zmeny zamestnania, zmeny bydliska alebo zmeny počtu vyživovacích povinností, musí mať na zreteli vždy už existujúce vyživovacie povinnosti tak, aby ich plnenie žiadnym spôsobom neohrozilo. Nezvýšenie výživného napriek preukázanému nárastu výdavkov na dieťa, ktoré nie je schopné samo sa živiť, by malo byť len výnimočné a založené na objektívnych dôvodoch neschopnosti povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť z dôvodov, ktoré nemôže sám ovplyvniť, ktorými môžu byť výrazné zhoršenie zdravotného stavu neumožňujúce mu vykonávať doterajšiu prácu, skončenie pracovného pomeru z dôvodov na strane zamestnávateľa alebo zníženie príjmu rovnako z dôvodov na strane zamestnávateľa. V opačnom prípade vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od poslednej úpravy pomerov,

ako aj výraznú zmenu odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a s tým spojené zvýšenie výdavkov na maloletého, by nezvýšenie výživného znamenalo presunúť zodpovednosť za zdravie a život dieťaťa len na rodiča, ktorý sa o dieťa osobne stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu.

18. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu matky na zvýšenie výživného správne vychádzal z ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý rozšíril východiská zisťovania a posudzovania možností, schopností a majetkových pomerov rodičov aj o zisťovanie tzv. potenciality príjmov. Princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity, to znamená, že súd je povinný prihliadať aj k zjavne nevyužitým schopnostiam povinného rodiča. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti preto nie je smerodajné, aký príjem rodič v skutočnosti dosahuje alebo či vôbec pracuje, ale to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na jeho vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti a pod. Nakoľko vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, je rodič povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Každý rodič si musí uvedomiť svoju rodičovskú zodpovednosť a primerane tomu prispôbiť i svoj osobný život a teda vynaložiť zvýšené úsilie na dosiahnutie primeraného príjmu na zabezpečenie odôvodnených potrieb všetkých vyživovaných osôb. K námietke otca, že jeho finančná situácia sa nezlepšuje, odvolací súd dodáva, že v konaní nebolo preukázané žiadne úsilie, či nejaká aktivita otca za účelom zlepšenia jeho finančnej situácie, preto ak otec nemá aktívny prístup k tomu, aby si našiel prácu a dosahoval príjem, nemôže ani očakávať, že jeho finančná situácia sa zlepší.

19. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje princíp proporcionality, ktorý je v predmetnom prípade nevyhnutné pri vyhodnotení zmeny pomerov na strane maloletého, matky a otca aplikovať. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva výrazná zmena pomerov u maloletého, ktorý od poslednej úpravy pomerov v roku 2012 je o desať rokov starší, z čoho nepochybne vyplývajú jeho zvýšené potreby v súvislosti s bývaním, ošatením, stravovaním, vzdelávaním, nepriaznivým zdravotným stavom, tak, ako ich v konečnom dôsledku vyhodnotil aj súd prvej inštancie. K zmene pomerov došlo aj na strane matky, ktorá má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, poberala materské, avšak od 1.6.2021 sa zamestnala, čím maloletý W. prišiel o možnosť bezplatných obedov, a bezplatne poskytovaných školských pomôcok. Keďže matka už nie je posudzovaná ako osoba v hmotnej núdzi, bude uhrádzať za obedy maloletého sumu 1,30 Eur za obed a rovnako bude platiť aj za školské pomôcky. Naproti tomu otec sa na výchove a výžive maloletého W. osobne nepodieľal. Podľa tvrdenia matky platby výživného vo výške 26 Eur od otca začali byť pravidelne až po podaní návrhu na zvýšenie výživného, resp. potom čo mu bol návrh doručený. Je nepochybné, že u maloletého W. došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá zmena odôvodňuje zvýšenie vyživovacej povinnosti naposledy upravenej pred 10 rokmi v minimálnej zákonnej výške, napriek tomu, že ako je uvedené v odôvodnení posledného rozhodnutia upravujúceho výšku vyživovacej povinnosti otca, odôvodnené potreby dieťaťa boli vyššie, avšak pomery otca neumožňovali prispievať na výživu vyšším výživným. Odvtedy síce u otca k podstatnej zmene majetkových pomerov nedošlo, nakoľko napriek tomu, že ide o muža v produktívnom veku, je stále nezamestnaný, bez príjmu a jedinou zmenou je len to, že mu ubudli vyživovacie povinnosti a aktuálne má vyživovaciu povinnosť na maloletého W. a ešte na jedno dieťa. Odvolaciemu súdu sa tvrdenie otca, že výdavky rodiny zabezpečuje len z dávky v hmotnej núdzi, nejaví ako pravdivé, vzhľadom na výšku tejto dávky je to v súčasných podmienkach priam nemožné. Zohľadňujúc vek otca a nezistené dôvodné prekážky v zmysle zdravotných indikácií znemožňujúcich mu riadne sa zamestnať a dosahovať príjem aspoň vo výške minimálnej mzdy, súd prvej inštancie správne vychádzal z potenciality príjmom otca, keď vzhľadom na jeho vek, možnosti a absenciu nejakých zdravotných prekážok, mal za to, že je v jeho možnostiach dosahovať príjem aspoň na úrovni minimálnej mzdy, ktorá za rok 2020 bola vo výške 580 Eur mesačne (čistá mzda 479,74 Eur mesačne) a v roku 2021 vo výške 623 Eur mesačne (čistá mzda 508,44 Eur mesačne). Preto zvýšenie výživného na maloletého W. na sumu 60 Eur mesačne, pri využití otcových možností a schopností, nijakým spôsobom neohrozí zabezpečovanie jeho ďalšej vyživovacej povinnosti, ako ani zabezpečovanie jeho osobných nevyhnutných potrieb.

20. Vychádzajúc z uvedených skutočností má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré boli súdu známe už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a otec v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o výživnom. Odvolací súd preto potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výroku I. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzil iba na

skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie doplnil ďalšie dôvody vo vzťahu k zvýšeniu vyživovacej povinnosti zo strany otca.

21. Podľa § 32 CMP účastníci sú povinní úplne a pravdivo opísať skutkové okolnosti potrebné na rozhodnutie. Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení.

22. Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

23. Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

24. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

25. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom; c/ odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

26. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie aj v napadnutom výroku II. o dlžnom výživnom a dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne vypočítal dlžné výživné, nakoľko zvolil nesprávny postup výpočtu dlžného výživného, keď vynásobil počet mesiacov, za ktoré vznikol otcovi dlh na výživnom za obdobie od 2.3.2020 do 31.5.2021, celou sumou zvýšeného výživného, t.j. 14 x 60 Eur. Nesprávny je aj počet mesiacov, nakoľko správne je 15 mesiacov. Je zrejmé, že vyživovacia povinnosť bola v posudzovanom prípade zvýšená od 2.3.2020. V rámci konania vo veci samej však súd prvej inštancie nevykonal dôsledné dokazovanie za účelom zistenia, či otec na výživu maloletého prispieval, odkedy prispieval na výživu a v akej sume. Podľa tvrdenia matky otec na výživu maloletého pravidelne prispieva sumou 26 Eur mesačne, od kedy mu bol doručený návrh na zvýšenie výživného. Súd prvej inštancie si len osvojil tvrdenie matky, že otec začal prispievať na výživu maloletého. Avšak v konaní nebolo jednoznačne preukázané odkedy presne otec začal prispievať na výživu maloletého a nebola preukázaná ani konkrétna suma, ktorú otec uhrádzal. Rovnako súd prvej inštancie nezisťoval, či uhrádzal otec výživné aj predtým a v akej výške. Podľa správy kolízneho opatrovníka otec vyživovaciu povinnosť na maloletého plnil nepravidelne. Odvolací súd v súvislosti s dlžným výživným zdôrazňuje, že jeho výška sa vypočítava ako rozdiel medzi zvýšeným výživným a výživným, ktoré otec plnil podľa predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Otec bol rozhodnutím súdu zaviazaný na plnenie vyživovacej povinnosti vo výške 30 % zo sumy životného minima na neplnoleté nezaopatrené dieťa. Životné minimum neplnoletého nezaopatreného dieťaťa upravuje zákon o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Vychádzajúc z uvedenej právnej úpravy bolo minimálne zákonné výživné do 30.6.2020 v sume 28,79 Eur a od 1.7.2020 v sume 29,42 Eur.

27. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v otázke dlžného výživného nevykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie skutočného stavu veci a následne sa v odôvodnení výroku II. rozsudku nevysporiadal s tým, čo vyšlo v priebehu konania najavo. Rozsah dokazovania v otázke dlžného výživného presahuje účel odvolacieho konania, ktorým je predovšetkým preskúmanie právomoc vo vzťahu k rozhodnutiam súdov prvej inštancie, preto odvolací súd zrušil napadnutý výrok II. rozsudku podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP a podľa ods. 2 tohto ustanovenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie rešpektovať právny názor odvolacieho súdu v súlade s § 391 ods. 2 CSP, zistiť dôsledne skutočný stav veci v naznačenom smere, prípadne v širšom rozsahu, ak sa ukáže byť potrebným, takto zistený skutočný stav veci posúdiť podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine, opäť vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie

jednoznačne odôvodniť v súlade s § 220 ods. 2 CSP tak, aby rozhodnutie a úvahy, ktorými sa riadil pri rozhodovaní boli spätne preskúmateľné, logicky správne a presvedčivé.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, nakoľko žiaden z účastníkov návrh na ich priznanie nepodal (§ 57 CMP).

29. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné 7CoP/51/2021 9 uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).